HOMILIARIUM, U.A. GREGORIUS MAGNUS
Entstehungsort unbestimmt, 1424 Seite 272v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35053
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

cū filiis petita adiuerit / quesiuit
ab ea quid vellet interrogans
qi homo / qi nesciens occultorū /
quasi ignarus futurorū / qui
in eternitate dīne potentie omnia
nouit antq̄ fiant. Et quia illa
in fabulis humanitatis eius potius
q̄ diuinitatis memoriā ptulit / pos
tulans sedere filios a dexteris
eius / et a sinistris / qui in habitu
corporeo dexterā habuit et si
nistram. Et in dīna maiestate
nulla imbecillitatis corporis for
matus consequitur et ipse tanta
impassibili deitatis gloria me
moriam passionis q̄ humanita
tis erat susceptiuus in medio
ptulit. Cum denuo eos in ꝓpon
sionem sua eadē attestatione
confirmasset dicens. Calicem qui
dem meum bibetis congruenter
addidit dicens. Sedere autem ad
dexteram meam et sinistram meam
non est meum dare vobis sed quibus
est paratum a patre meo. Sic si
apte dicat. Passionem quidem
quam secundum carnem subeo uos
patiendo estis sequuturi / sed non
est meum sed patris in qua pa
ior humane fragilitatis subam /
donare celestium uobis munera da
re que dignis quibusq̄ ad pa
rendum sunt a patre parata / me
quoq̄ in diuinitate eadem cum illo
pante ac dante / quia omnia
quecunq̄ ille fecerit. hi et ipse
p dīne unitatem potentie similiter
facio. Quia vero idem filii ze
bedei / promptum gerebant animum
ad bibendum dīni calicem / constat
eos cū ceteris apostolis dignitate
sedium quam querebant adi
pisci / non tamen ea disponere
quia petebant / ut omnis adeo
ceteris illius / in regno eius / alter
sederet a sinistris. Et uno qd
inp̄ exposuimus / andre prius
ad sinistram eius ad tempus /
antea huic addexteram eius se
dere petiuo meruerunt a sinistra
quippe xpi sedebant cū regno
dis in hac vita fidelium popu
lis apostolico iure ꝓsidebant
illo nimirū in regno de quo ipse
ait. Regnum dei intra uos est.
Et sedent adexteris eius / nunc
in illa apte mortem nesciit
vita / iudicat mundi cū dis
ipsiq̄ hanc sedem illis ipse fi
lio iona cū patre donabit
Neq̄ enim largitas donorum eis
separari potest / in quibus veritas na
ture semper inseparabiliter manet /
eademq̄ filio attestante qui
ait. Ego et pater unum sumus
neq̄ hoc pine cōsiderare tuisse
iudicium quomodo dicit domi
in differenti filios zebedei ca
licem suum bibituros / cū nouim
unum ex his Iacobum sic p
effusionem sanguinis vita finiuisse
se / alium vero idem Johem i pa
ce ecclie quiescere. Nam mar
tirio lucas apte docuit / qm
misit herodes rex manus ut
affligeret quosdam de ecclia et
cedit aut Iacobum ferro Johis
gladio / de cuius passione ex
hystoria ecclastica re quidem